

Ár 2015, fimmtudaginn 29. október er dómþing haldið í Dómstóli ÍSÍ að Austurvegi 3, Selfossi af settum dómara Ólafi Björnssyni.

Fyrir er tekið málið nr. 4/ 2015

Badmintonfélag Hafnarfjarðar (BH)

gegn

Íþróttabandalagi Hafnarfjarðar (ÍBH)

FRÁVÍSUNARÚRSKURÐUR:

Kæra frá Ingimar Ingimarssyni hrl f.h. kæranda Badmintonfélags Hafnarfjarðar, (BH), kt. 501001-3090 á hendur Íþróttabandalagi Hafnarfjarðar, (ÍBH) barst skrifstofu ÍSÍ þann 23. febrúar 2015. Eftir venjubundna málsmeðferð var málinu vísað frá með úrskurði 10. mars 2015.

Með bréfi 13. mars 2015, var lögð fyrir dómstól ÍSÍ, beiðni frá BH um að málið yrði endurupptekið á grundvelli 2. og 3. mgr. 24. gr. laga ÍSÍ. og féllst dómurinn á beiðnina, með vísan til rökstuðnings fyrir henni.

Í bréfinu er vísað til þess að frávísunarúrskurðurinn væri haldinn formgöllum, en einnig að mótmælt væri þeim rökum sem fram koma í rökstuðningi dómstólsins að miða kærufrest við tölvupóst sem sendur var 13. febrúar um ákvörðun stjórnar ÍBH. Í því sambandi var vísað til þess að samkvæmt 24. gr. laga ÍSÍ komi fram að kærufrestur til dómstóls ÍSÍ er ein vika frá því að atvik það sem kært er bar við eða ástandi lauk sé um ástandsbrot að ræða.

Í rökstuðningi með upphaflegu kærinni hafi ítarlega verið farið yfir þau ámælisverðu vinnubrögð sem BH telur framkvæmdastjórn ÍBH hafa sýnt í meðferð tímaskerðingar hjá félaginu. Félagið hafi haft uppi andmæli við þessi vinnubrögð frá því í október 2014 og var

endanleg ákvörðun ekki tilkynnt félaginu fyrr en 17. febrúar s.l. með tilkynningu í tölvupósti frá formanni ÍBH. Tilkynningar um fyrirhugaðar breytingar á tímaúthlutun eða tilraunir til að leita lausna geta því ekki verið sá tímamarkur sem kærufrestur miðast við. Er á því byggt að sú túlkun að miða upphaf kærufrests við sáttatillögu sem er skilyrt fram í tímann sé þrengri en efni standa til með hliðsjón af orðalagi 1. mgr. 24. gr. laga ÍSÍ. Ef litið er til hliðsjónar til lögskýringargagna að baki 27. gr. stjórnssýslulaga er einnig ljóst að upphaf kærufrests getur aldrei miðað við það tímamark. Þá megi færa rök fyrir því að kærufrestur ætti í raun að miðast við föstudaginn 20. febrúar þegar tilkynnt ákvörðun formanns ÍBH tekur gildi, þ.e. fyrstu tímar eru teknir af BH. Einnig verði að benda á að ef miða á upphaf kærufrests við sunnudaginn 15. febrúar sl. þá var kæra móttækin á skrifstofu ÍSÍ á mánudeginum 23. febrúar sl. Öll sanngirnirök leiði til þeirrar niðurstöðu að miða upphaf kærufrests við tilkynningu formanns ÍBH þann 17. febrúar sl. Er í þessu sambandi vísað til niðurstöðu Hæstaréttar í máli nr. 416/2014 sem varðar kærufrest vegna þinglýsingarmáls (málskot úrlausnar þinglýsingastjóran til dómstóla) en í því máli var upphaf kærufrests miðað við endanlega ákvörðun þinglýsingastjóra.

Kærendur gerðu einnig þá varakröfu í ofangreindu bréfi, að fari svo ólíklega að litið verði svo á að kærufrestur hafi verið liðinn að dómstól ÍSÍ með vísan til þess hvernig málið er komið til kasta, veiti leyfi til að mál sé höfðað eftir að kærufrestur er liðinn þar sem hér er um mjög sérstakar aðstæður fyrir hendi. Hagsmunir kæranda eru verulegir og úrlausn dómstólsins fordæmisgefandi varðandi samskipti aðildarfélaganna ÍSÍ við stjórnvöld innan hreyfingarinnar og ákvarðanartökur.

Kærði, ÍBH skilaði greinargerð 8. apríl sl., og gerði þær kröfur í málinu að kröfum Badmintonfélags Hafnarfjarðar um ógildingu ákvörðunar stjórnar ÍBH sem tekin var á fundi hennar hinn 13. febrúar 2015 um að svipta BH tímum í íþróttahúsinu við Strandgötu, og að tilkynning formanns ÍBH um þessa ákvörðun verði felld úr gildi, verði alfarið hafnað. Kærði hafnaði því að það hafi í störfum sínum brotið gegn lögum og reglum ÍBH, lögum ÍSÍ, vinnureglum ÍBH um tímaúthlutanir eða öðrum fyrirmælum, þannig að það verði ógildingu ákvarðana stjórnar bandalagsins. Í lokamálslið 2. mgr. 16. gr. laga ÍBH segi að stjórnarfundir séu lögumætir ef á þá mætir meirihluti stjórnarinnar og ef boðun fundarins hefur verið í samræmi við starfsreglur. Atkvæði formanns á síðan að ráða úrslitum ef atkvæði falla jöfn. Á

fundinn 13. febrúar mættu níu stjórnarmenn en alls eiga sextán aðildarfélög fulltrúa í stjórn, auk þess sem formaður er kosinn sérstaklega á þingi bandalagsins og er því sautjándi stjórnarmaðurinn. Framkvæmdastjóri bandalagsins á ekki sæti í stjórn þess. Fundurinn var löglega boðaður og því ljóst að hann var lögmætur og ályktunarfær. Áður en kom til atkvæðagreiðslu á stjórnarfundum ÍBH hinn 13. febrúar s.l. vék fulltrúi BH af fundi ásamt einum öðrum fulltrúa. Með þessu afsöluðu þessir stjórnarmenn sér réttinum til þess að hafa áhrif á úrslit málsins og verður að meta það með svipuðum hætti og ef þeir hefðu setið hjá við atkvæðagreiðsluna. Af þeim sem eftir sátu greiddu 5 stjórnarmenn atkvæði með tillögunni, einn sat hjá og einn var á móti. Um fullkomlega lögmæta ákvörðun stjórnarinnar var því að ræða. **Málarekstur** BH fyrir dómstól ÍSí sé fullkomlega óþarfur. Þær málsástæður sem BH hefur sett fram og geta komið til skoðunar dómsins, þ.e.a.s. varðandi lögmæti fundarins og atkvæðagreiðslunnar, standast ekki skoðun. Skrumskæling á ákvæðum laga ÍBH er ekki trúverðugur málatilbúnaður og getur ekki leitt til þeirrar niðurstöðu sem BH sækist eftir. Aðrar málsástæður félagsins eru í raun fyrst og fremst sjónarmið og álit stjórnarmanna BH á því hvað þeim þykir sanngjarnt. Þær lúta hins vegar ekkert að lögmæti ákvörðunarinnar eða gildi hennar að öðru leyti. Fær ÍBH ekki séð að þessar málsástæður geti yfir höfuð komið til skoðunar hjá dómnum. Af þessu telur ÍBH ljóst að BH hafi ráðist í hernað sem betur hefði verið látinn ógerður og því verði félagið að bera þann herkostnað að fullu sjálft.

Kærandi gafst tækifæri á að gera athugasemdir við rök kærða, og skilaði hann greinargerð til dómstólsins 14. apríl, sl.

BH gerir í greinargerðinni kröfu um ógildingu ákvörðunar stjórnar ÍBH þar sem ákvörðun félagsins hafi verið tekin á stjórnarfundum þann 13. febrúar og að sá stjórnarfundur hafi verið **ólöglegur**. Í 16.gr. laga ÍBH segir að stjórnarfundir séu lögmætir ef á þá mætir meirihluti stjórnar og þeir séu boðaðir í samræmi við starfsreglur. Samkvæmt fundarboði var stjórnarfundur boðaður þann 13. febrúar kl.12:15-12:45 og vék fulltrúi BH ekki af fundi fyrr en 13:15, nokkuð eftir að boðaður fundartími var liðinn. Það sé rangt sem fullyrt í greinargerð ÍBH að sextán aðildarfélög eigi fulltrúa í stjórn ÍBH, það eru sautján aðildarfélög sem eiga fulltrúa í stjórn ÍBH auk þess sem formaður er kosinn sérstaklega. Það er því ljóst að þrátt fyrir að níu stjórnarmenn hafi verið í upphafi fundar, þá er það ekki meirihluti stjórnarmanna og því fundurinn ekki lögmætur né ályktunarbær. Sú fullyrðing í greinargerð ÍBH að lögmæti fundar sé úrskurðað í upphafi þeirri og að einstakir fundarmenn geti ekki raskað lögmæti þeirra með

Því að víkja af fundi, sé marklaus í ljósi ofangreindra forsenda. Er ekki hægt annað en að gera athugasemdir við þann rökstuðning sem þar er borinn á borð. Ákvæði um að ákvarðanir stjórnar séu einungis lögmæt ef meirihluti stjórnar stendur að þeim, er til að tryggja vandaða stjórnarsýslu. Þannig er sambærilegt ákvæði í lögum margra félaga að til þess að samþykkt stjórnar sé lögmæt, þurfi meirihluti stjórnarmanna að greiða henni atkvæði. Þó að það orðalag sé ekki í lögum ÍBH er það almennur skilningur á því hvernig slíkt ákvæði er túlkað.

Í greinargerð ÍBH sé því hafnað að ÍBH hafi brotið gegn jafnræðisreglum og það fullýrt að ÍBH og framkvæmdastjóri þess fylgist með nýtingu tíma í öllum íþróttamannvirkjum bæjarins. Þessari fullyrðingu er alfarið hafnað af kæranda, enda hún í algjörri mótsögn við það sem fram hefur komið á fundum með framkvæmdastjórn ÍBH þar sem framkvæmdastjóri hefur staðfest að hún hafi ekki nýtingartölur úr öðrum íþróttahúsum öðrum en Íþróttahúsinu við Strandgötu og íþróttafulltrúi bæjarins hefur jafnframt staðfest að aðrar tölur liggi ekki fyrir. Því er ekki annað hægt en að álykta að eftirlit ÍBH beinist eingöngu að BH.

Því er mótmælt að málarekstur BH sé fullkomlega óþarfur. Um það eru málsaðilar ósammála. Hlutverk dómstóla ÍSÍ er að skera úr um ágreining milli aðila innan íþróttahreyfingarinnar eins og farið er fram á í þessu máli og ætti ÍBH að fagna þeirri málaleitan að málið fái þann framgang. BH hefur ítarlega rökstutt þá kröfu sína að ógilda beri ákvörðun stjórnar ÍBH þar sem freklega hefur verið brotið á rétti félagsins til sanngjarnar málsmeðferðar en á því er byggt að jafnræðis milli félaga hafi ekki verið gætt og þar að auki hafi ÍBH brotið gegn þeim lögum og reglum sem gilda um starfsemi bandalagsins.

Kærða gafst tækifæri á að skila athugasemdum við greinargerð kæranda, og barst hún réttinum 4. maí sl.

Kærði hafnar alfarið öllum þeim fullyrðingum, rökum og málsástæðum sem BH hefur sett fram í bréfi sínu til dómstóls ÍSÍ dagsettu 14. apríl 2015, sem röngum og villandi. ÍBH telur málarekstur BH á hendur bandalaginu tilefnislausan og fellst ekki á að það sé hlutverk dómstóls ÍSÍ að endurskoða einstakar stjórnarsýsluathafnir stjórnenda bandalagsins sem falla undir verksvið þess og vald. Slíkar ákvarðanir og athafnir verða eðli máls samkvæmt iðulega að byggja á mati viðkomandi stjórnvalds á aðstæðum sem koma upp í daglegum rekstri þess. Ef allar slíkar athafnir ættu að sæta endurskoðun dómstóls ÍSÍ yrðu þessar stofnanir

óstarfhæfar með öllu. Það er ekki fyrr en viðkomandi stjórnvald fer út fyrir valdsvið sitt og hlutverk, eða það beinlínis brýtur gegn ákvæðum laga sem komið getur til kasta tómsstölsins.

Máli sé hér þannig háttað að stjórn ÍBH úthlutaði tímum í íþróttahúsum bæjarins sumarið 2014. Við þá úthlutun fékk BH til umráða mun fleiri tíma í íþróttahúsinu við Strandgötu en það hafði nokkurn tíma áður fengið. Hafa ber hér í huga að um er að ræða tíma sem eru alfarið greiddir af Hafnarfjarðarbæ en það grundvallast á þeirri forsendu að tímarnir séu nýttir til ungmennastarfs. Félögum sem fá úthlutað þessum tímum ber þannig skylda til að nýta mannvirkin við æfingar barna og unglinga og til uppbyggingar sinnar íþróttar. Félögunum er þannig alveg óheimilt að leigja slíka tíma út til annarra iðkenda.

Fljótlega eftir að æfingátímabilið í húsum bæjarins hófst s.l. haust kom í ljós að BH hafði enga þörf fyrir alla þá tíma sem því hafði verið úthlutað. Á sama tíma kom í ljós að Knattspyrnufélagið Haukar hafði gert mistök í sinni umsókn og var með mun færri tíma á parketi en félagið hafði brýna þörf fyrir. Gerði félagið kröfu til þess að staða þess yrði leiðrétt og benti meðal annars á slaka nýtingu á íþróttahúsinu við Strandgötu.

Allt frá því að þessi staða var ljós hafa framkvæmdastjórn ÍBH og stjórnendur þess reynt að finna lausn á þessu vandamáli í sátt við alla aðila. Það hefur ekki borið neinn árangur. BH hefur verið boðið að fá í staðinn tíma í íþróttahúsi Víðistaðaskóla. Þar rúmast þrjú badmintonvellir. Þessari lausn hefur félagið alfarið hafnað en án gilda ástæðna. Haukar geta hins vegar ekki notað þennan sal þar sem með öllu er bannað að not klístur í húsinu af öryggisástæðum.

Í málinu er nú uppi sú staða að þrátt fyrir sviptinguna hefur BH enn mun fleiri tíma til ráðstöfunar en það áður hefur haft, og í raun fleiri tíma en félagið þarf á að halda til að sinna því hlutverki sínu sem því er ætlað að sinna í þessum tilteknu tímum. Þrátt fyrir þetta ákvað BH að efna til málaferla við ÍBH vegna málsins en vandséð er hvaða tilgangi þau málaferli eiga að þjóna. Tímabilinu sem síðasta úthlutun náði til, er nú senn lokið. Ný úthlutun fer fram næsta sumar vegna starfsársins 2015-2016. Þá gefst BH tækifæri til að sýna fram á raunverulega þörf sína fyrir tíma í þessu tiltekna íþróttahúsi. Jafnframt gefst því þá tækifæri til að rökstyðja með gildum rökum af hverju það getur ekki nýtt lausa tíma í öðrum húsum bæjarins.

ÍBH byggir kröfur sínar í málinu á því að sú ráðstöfun að svipta BH ákveðnum tímum í Íþróttahúsinu við Strandgötu hafi verið heimil. Hún hafi verið sanngjörn og eðlileg miðað við þær aðstæður sem uppi voru í málinu. Það er ekkert eðlilegt við það að félag haldi tímum í íþróttahúsum sem eru niðurgreiddir af bænum til barna og unglíngastarfs, ef það getur ekki nýtt þá.

Stjórn ÍBH úthlutaði eins og fyrr segir tímum í íþróttahúsum bæjarins s.l. sumar eins og henni er ætlað. Upp kom ágreiningur milli tveggja félaga vegna úthlutunarinnar og vegna nýtingar á úthlutaðum tímum. Framkvæmdastjórn ÍBH gerði allt sem í hennar valdi stóð til að leysa þann ágreining í sátt. Þegar það gekk ekki tók hún ákvörðun í málinu og skar úr þessum ágreiningi eins og henni bar skylda til sbr. staflíð f í 2. mgr. 5. gr. starfsreglna fyrir stjórn ÍBH, sem eru hluti af lögum bandalagsins.

Það er hlutverk og skylda framkvæmdastjórnar ÍBH að hafa stöðugt og ítarlegt eftirlit með öllum rekstri bandalagsins og sjá um að skipulag þess og starfsemi sé jafnan í réttu og góðu horfi, sbr. staflíð b í fyrrgreindu ákvæði starfsreglnanna. Undir þetta fellur að fylgjast með því hvort og hvernig félögin nýta þá tíma í íþróttahúsunum sem þeim er úthlutað hverju sinni.

Það er þannig í verkahring framkvæmdastjórnar ÍBH að framfylgja ákvörðunum stjórnar þess, m.a. varðandi tímaúthlutanir. Það er einnig í verkahring hennar að grípa inní ef misbrestur er á því að réttum reglum eða fyrirmælum sé fylgt og eins og fyrr segir einnig að skera úr ágreiningi á milli aðildarféлага. Ráðstöfun sú sem hér er um fjallað var þannig ekki beinlínis á könnu stjórnar bandalagsins, heldur framkvæmdastjórnar þess. Ekki var því þörf á að bera hana undir stjórn bandalagsins enda yrði stjórnun þess ærið þunglamaleg ef allar slíkar ákvarðanir eða ráðstafanir þyrfti að bera undir stjórn. Tilgangurinn með skipan framkvæmdastjórnar fyrir bandalagið er jú einmitt sá að auka á skilvirkni í daglegri stjórnun þess.

ÍBH telur það þannig ekki ráða úrslitum í þessu máli hvort meirihluti stjórnarmanna hafi mætt á 15. stjórnarfund starfsársins. Tilgangurinn með því að taka þetta mál upp á þeim vettvangi var fyrst og fremst sá að kynna það og stuðla þannig að sáttum í málinu á milli Hauka og BH. Ekki var þörf á að bera réttmæti þessarar ákvörðunar undir atkvæði á stjórnarfundinum enda liggur eftirlits- og framkvæmdavaldið í þessum málum hjá framkvæmdastjórn og framkvæmdastjóra.

Þessi staðreynd leiðir okkur enn og aftur að spurningunni um tilganginn með málarekstrinum. Fyrir liggur að stjórn ÍBH hefði aldrei getað tekið ákvörðun um að ógilda eða afturkalla ráðstöfun framkvæmdastjórnarinnar, öðruvísi en að í því fælist fullkomið vantraust á formann, framkvæmdastjóra og framkvæmdastjórn bandalagsins. Slíkt vantraust ber að hafa uppi á þingi bandalagsins en ekki með þeim hætti sem BH reynir nú að knýja á með málatilbúnaði sínum.

Hvað varðar lögmæti hins umdeilda stjórnarfundar vísar ÍBH til þess að engar athugasemdir komu fram um það af hálfu fulltrúa BH eða annarra mættra fulltrúa, að fundurinn væri ekki lögmætur eða ályktunarhæfur. Það hefði þeim borið að gera hefðu þeir litið svo á. Athugasemdir í þessa veru komu ekki fram fyrr en löngu seinna. Eftir að ákvörðunin hafði verið framkvæmd. ÍBH telur að þessi athugasemd um lögmæti fundarins sé allt of seint fram komin enda liggur fyrir að ef hún hefði komið strax fram, og á hana hefði verið fallist, hefði fundi verið frestað og efnt til nýs fundar með nægum fulltrúafjölda. Þessi ástæða er sett fram eftir á, að því er virðist í þeim eina tilgangi að skapa grundvöll fyrir kæru félagsins, sem enn og aftur er erfitt að sjá tilganginn með eftir að búið er að framfylgja ákvörðuninni.

ÍBH hafnar því alfarið að jafnræðisreglan hafi verið brotin á BH. Framkvæmdastjórn ÍBH fylgist með nýtingu tíma í öllum mannvirkjum bæjarins og hefur aðgang að ítarlegum gögnum ípróttafulltrúans sem skráir tíma og fjölda iðkenda í húsunum. Þau gögn sem BH hefur lagt fram til stuðnings þessari málsástæðu sinni eru haldlaus með öllu. Má þar m.a. benda á að varðandi nýtingu tíma í Kaplakrika eru eingöngu lögð fram gögn frá einni deild. Fjórar deildir FH nýta ípróttasalina og eru þeir full nýttir alla daga.

Meginatriðið er hér enn og aftur það að BH fékk úthlutað fleiri tímum en það hefur þörf fyrir og getur nýtt. Það getur ekki verið eðlilegt að það fái að halda þessum tímafjölda í fullkomnu tilgangsleysi á sama tíma og annað félag í bænum sárvantar tíma á parketi. Við það verður ekki unað.

Hvað varðar bótakröfu BH vegna meinst tjóns síns af ákvörðun ÍBH er vísað til þess sem rakið er í greinargerð bandalagsins til dómstólsins. Í málatilbúnað BH skortir allt það sem til þarf svo að unnt sé að fallast á bótarétt og bótaskyldu. Í fyrsta lagi var ákvörðun ÍBH lögmæt og málefnaleg. Hún var tekin af stjórnvaldi sem á að fjalla um þessi mál og leysa úr ágreiningi aðildarfélaga. Hún var tekin í góðum tilgangi og til þess fallin að leiðrétta misrétti. Hún var því hvorki tekin á saknæman né ólögmætan hátt. Bótagrundvöllur er því ekki til staðar.

Önnur forsenda þess að unnt sé að fallast á bótakröfu er að sýnt sé fram á að tjón hafi hlotist af athöfn og um leið hver fjárhæð þess tjóns er. BH hefur ekki gert minnstu tilraun til að sanna tjón sitt, einungis fullyrt að það hafi orði fyrir tjóni.

Þá er til þess að líta að dómstóll ÍSÍ getur ekki fjallað um og dæmt um einkaréttarlegar kröfur eins og þá sem BH hefur uppi í máli þessu. Hann getur fjallað um lögmæti ákvarðana og beitingu þeirra laga og reglna sem gilda um samskipti aðila innan íþróttahreyfingarinnar. Einkaréttarlegar kröfur verða menn hins vegar að sækja fyrir almennum dómstólum þessa lands enda ljóst að jafnvel þótt dómstóll ÍSÍ kvæði á um bótaskyldu, gæti bótakrefjandi aldrei fullnustað slíkan dóm.

ÍBH vísaði að öðru leyti til greinargerðar sinnar til dómstóls ÍSÍ sem dagsett er hinn 8. apríl s.l.

Niðurstaða

Svo sem fyrr er rakið barst kæra frá Ingimar Ingimarssyni hrl f.h. kæranda BH, kt. 501001-3090 á hendur Íþróttabandalagi Hafnarfjarðar, til skrifstofu ÍSÍ þann 23. febrúar 2015 eða 10 dögum eftir að kærendum var birt niðurstaða stjórnar ÍBH, sem tekin var á fundi stjórnar ÍBH 13. feb. sl., um að BH þyrfti að láta tíma af hendi, sem félagið hafði til umráða fyrir sitt fólk í íþróttahúsinu við Strandgötu, til Íþróttafélagsins Hauka, eftir atvikum með samkomulagi við Hauka, eða með nánar tilgreindum hætti.

Ákvörðum stjórnar ÍBH, var strax tilkynnt forsvarsmönnum BH, með tölvupósti þann 13. febrúar 2015, en raunar á BH einnig mann í stjórn ÍBH. Gafst þá kærendum 7 daga frestur til að kæra málið til Dómstóls ÍSÍ. Sá frestur rann út föstudaginn 20. febrúar 2015. Engu breytir þó miðað væri við frest þann sem aðilum var gefinn á útfærslu á niðurfellingu tímanna frá BH til Hauka, sem gefin var til 15. feb. 2015, kærufrestur hefði engu að síður verið runninn út fyrir 23. febrúar 2015.

Málið var endurupptekið að beiðni kæranda með bréfi 13. mars sl, og hlaut i framhaldinu skriflega málsmeðferð, samkvæmt ákvörðun dómara. Skiluðu báðir aðilar greinargerðum og athugasemdum við þær til dómstólsins.

Eftir að hafa farið yfir gögn málsins, og greinargerðir aðila, þá er það mat dómstólsins að ekkert hafi nýtt komið fram um það hvænær hinn kærða ákvörðun var tekin, en fyrir liggur að BH gerir í greinargerðinni kröfu um ógildingu ákvörðunar stjórnar ÍBH þar sem ákvörðun félagsins hafi verið tekin á stjórnarfundum þann 13. febrúar og að sá stjórnarfundur hafi verið ólöglegur.

Aðilar deila því í raun ekki um hvenær hin kærða ákvörðun var tekin, en ljóst má vera að hún var komin til vitundar kærða samdægurs, enda átti hann fulltrúa á fundinum.

Af þessum sökum verður ekki hjá því komist í samræmi við afdráttarlaust orðalag greinar 24.2 í lögum ÍSÍ að vísa málinu frá þar sem kærufrestur var á þeim tíma útrunninn. Ekki eru fram komin rök sem leiða til þess að rétt sé að veita undanþágu frá ofangreindum tímamörkum.

Eru því heldur ekki efni til að taka varakröfu kæranda til umfjöllunar.

Úrskurðarorð:

Máli kæranda Badmintonfélags Hafnarfjarðar, kt. 501001-3090 gegn Íþróttabandalagi Hafnarfjarðar, er vísað frá dómi.

Ólafur Björnsson dómari

Um málsskotsheimild:

Grein 24.3 í lögum ÍSÍ:

„Sé máli vísað frá dómi hefur kærandi þriggja daga frest til að skjóta málinu aftur fyrir dómstólinn. Frestur skal byrja að líða þegar frávísun berst kæranda og almennir frídagar skulu ekki telja með.

